

РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4987** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуални кодекс /АПК/, вр.чл.59б, ал.3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. М. Р.-К., чрез процесуалния му представител-адв.Св.Д., срещу Решение №РД-НС-04-50/13.05.2020 г. на Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса / НС на НЗОК/, с искане да бъде отменено като незаконосъобразно.

Наведените основания за оспорване, аргументирани подробно в жалбата, са за нарушение на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила- отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК.

С отговора по жалбата, обективизиран в съпр. писмо по изпращане на преписката на съда, ответникът оспорва допустимостта на жалбата, като твърди, че на основание чл.145, ал.2, т.1 АПК, вр.чл.98, ал.2, предл.второ АПК, на оспорване подлежи заповедта на директора на РЗОК С.-град да сключи договор с лечебното заведение, а не процесното решение, което е част от административната процедура по сключване на договор.

С Определение №4635/25.06.20 г. съдът остави жалбата без разглеждане изцяло- на основание чл.159, т.4 АПК срещу оспореното решение, в частта му по т.1 до т.76, с изключение на т.38 и на основание чл.159, т.1, вр.чл.21, ал.5 АПК срещу същото решение в частта му по т.38.

С Определение №14854/01.12.2020 г., постановено по адм.д.№8288/2020 г. по описа на Върховния административен съд, ВАС, VI о. отмени прекратителното първоинстанционно определение в частта му, с която на основание чл.159, т.1, вр.чл.21, ал.5 АПК жалбата срещу Решение №РД-НС-04-50/13.05.2020 г. в частта му по т.38 е оставено без разглеждане, и върна делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

В о.с.з. пред АССЖ жалбоподателят, чрез процесуалния си представител-адв. Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по съображенията, изложени в нея и депозираните по делото писмени бележки. Заявява и искане за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.Т., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, по съображения че правният интерес от оспорването е отпаднал в хода на съдебното производство, тъй като в момента е приет и се прилага Закона за бюджета на НЗОК за 2021г. и в него процесната хипотеза не е предвидена. В постъпилите по делото на 25.01.21 г. писмени бележки поддържа доводите за недопустимост на жалбата, вкл. и по съображенията, с които е поставено прекратителното определение на АССГ, което е отменено с посоченото по-горе определение на ВАС. При условията на евентуалност, излага съображения и за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Между страните по делото няма спор от фактическа страна, а и от данните по преписката се установява, че жалбоподателят „МБАЛ ЗА ЖЕНСКО ЗДРАВЕ-НАДЕЖДА“ разполага с Разрешение №МБ/23.02.2017 г. за осъществяване на лечебна дейност.

Жалбоподателят е подал Заявление с вх.№8221175/30.01.2020 г. за сключване на договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки с НЗОК и/или извършване на амбулаторни процедури с НЗОК и/или извършване на клинични процедури с НЗОК. В подаденото заявление лечебното заведение е включило две нови дейности, а именно: Амбулаторна процедура /АПр./ №5 „Определяне на план за лечение на болни със злокачествени заболявания“ и Клинична процедура /КПр/ №2 „Интензивно лечение на новородени деца с асистирано дишане“.

Във връзка със заявените нови АПр.№5 и КПр №2, директорът на Столичната здравноосигурителна каса /СЗОК/ с писмо /без номер и дата/, като се е позовал на § 11, ал.2 от ПЗР на Закона за бюджета на НЗОК за 2020 г., чийто текст е възпроизведен и в § 7, ал.2 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022 г., е поискал решение за прилагането им. Като мотиви в писмото е изложено, че АПр№5 и КПр №2 не са били в предмета на договора, сключен с лечебното заведение-жалбоподател по реда на НРД за МД за 2018 г., поради което случаят попада в посочените по-горе ограничителни разпоредби. АПр№5 и КПр №2 са били договорени при условията и по реда на НРД за МД за 2018 г. с други лечебни заведения, разположени на територията на РЗОК-С.. Изложено е и, че при разглеждането на представената от жалбоподателя в съдебното производство документация за наличието на общите и специалните условия за сключване на договор с НЗОК/РЗОК, регламентирани в НРД за МД 2020-2022 г. не са

констатирани непълноти и пропуски. Лечебното заведение отговаря на изискванията на НРД за МД-2020-2022 г., Приложение №18 и Приложение №19 към него. Акцентирано е, че лечебното заведение разполага с едни от най-добрите специалисти, както и учебна база за лекари специализанти по Акушерство и гинекология, Медицинска онкология, Неонатология и Здравни грижи, както и за обучение на акушери.

С Решение №РД-НС-04-50/13.05.2020 г. на НС на НЗОК не се разрешава включването на нови дейности по отношение на изброени в т.38. Със същото решение се възлага на управителя на НС чрез директорите на съответните РЗОК да информират за така взетото решение лечебните заведения.

Жалбоподателят е получил уведомителното писмо на СЗОК за решението на НС на НЗОК на 01.06.2020 г., а жалбата до съда е подадена на 05.06.2020 г.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съотв. липсват пречките по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК.

Въпросът дали Решение №РД-НС-04-50/13.05.2020 г. на Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса в частта му по т.38 е акт, годен за съдебен контрол е решен с окончателен съдебен акт- Определение №14854/01.12.2020 г., постановено по адм.д.№8288/2020 г. по описа на Върховния административен съд. От двуйнстанционния характер на съдебните производства /чл.131 АПК/, следва, че по разрешения с него въпрос по конкретното дело определението на ВАС е задължително не само за долу стоящия съд /чл.235, ал.2 АПК/, но и за всички останали държавни органи, вкл. и ВАС при касационно оспорване на решението по делото-чл.297 ГПК, вр.чл.144 АПК.

Подадена е от лице, легитимириано да го направи, в качеството на неблагоприятно засегнат от акта адресат-чл.147, ал.1 АПК. Неоснователно е възражението на ответника за отпаднал правен интерес от оспорването, аргументирано с доводи, че в Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2021 г. не е възпроизведена нормата на § 11, ал.2 от ПЗР на Закона за бюджета на НЗОК за 2020 г. Съгласно чл. 59, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване, договорите по чл. 20, ал. 1, т. 4 за оказване на медицинска помощ по този закон се сключват между директора на РЗОК и изпълнителите на медицинска помощ в съответствие с НРД с анексите към тях, с решението по чл. 54, ал. 9 и с този закон. Към момента на подаване на Заявление с вх.№8221175/30.01.2020 г. за съответната година е действал Закона за бюджета на НЗОК за 2020 г., както и НРД за МД 2020-2022 г. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок за подаването на жалбата до съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Решението, в частта му предмет на съдебен контрол по делото, е издадено от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от § 11, ал.2, т.2 от ПЗР на Закона за бюджета на НЗОК за 2020 г. /отм. но действал към момента на издаването на решението/ и § 7, ал.2, т.2 от ПЗР на НРД за МД 2020-2022 г. В съответствие с посочените норми, лечебните заведения, сключили договор през 2019 г. при условията и по реда на НРД за медицинските дейности за 2018 г. и анексите към него, сред които

безспорно е и жалбоподателя, не може през 2020 г. да сключват с НЗОК договори или допълнителни споразумения за дейности по нови клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури, спрямо договореното от съответното лечебно заведение през 2019 г., освен когато с дейностите по новите клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури не се надхвърлят утвърдените стойности по чл. 4, ал. 1, т. 1, буква "б" за съответния изпълнител на болнична медицинска помощ - по решение на Надзорния съвет на НЗОК.

Осъществено е обаче отменителното основание по чл.146, т.2, вр.чл.59, ал.2, т.4 АПК-нарушение на установената форма, поради пълната липса на мотиви като фактически и правни основания за приемането на оспореното решение / между другото същото е важно вкл. и в частите му-и позитивни и негативни, които са извън предмета на делото-л.10-л.18 от делото/.

Липсата на мотиви е основание за отмяна и връщане на преписката на ответника за произнасяне, тъй като съдът не е в състояние да извърши проверка за законосъобразността на акта по същество. За да извърши такава преценка, съдът следва да провери дали фактите, на които органът се позовава, са се осъществили действително и субсумират ли те приложеното спрямо тях правно основание. При липса на такива, преценката е невъзможна.

В съответствие с изискването за форма по чл.59 от АПК, приложим на общо основание, доколкото в специалния приложим закон- ЗЗО не е предвидено нещо различно, оспореното решение като индивидуален административен акт следва да бъде в писмена форма и да съдържа реквизитите по ал.2 от същия. В тази връзка съдът сочи, че в оспорения акт не се съдържат нито фактическите основания, нито приложеното материалноправно основание за издаването му. Всъщност важно е и да се припомни, че мотивите на даден акт трябва да бъдат предоставени на заинтересованото от този акт лице, преди то да подаде жалба срещу този акт, и неспазването на изискването за мотивиране не може да бъде изправено от факта, че заинтересованото лице се запознава с мотивите на акта в хода на производството пред съда. Възможността даден орган да се позове на допълнителни мотиви с цел да допълни изложените в обжалвания акт или да замести липсващите такива би накърнило правото на защита на заинтересованото лице и в частност- правото му на ефективна съдебна защита, както и принципа за равнопоставеност на страните пред съда /жалбоподателите и органа, издател на акта/, и е самостоятелно основание за отмяната на акта-чл.146, т.2, вр.чл.59, ал.2 АПК. В този смисъл, опитът за излагане на мотиви, направен с писменото становище на процесуалния представител на ответника в съдебното производство е ирелевантен. Действително напълно допустимо е мотивите за издаването на акта да се съдържат в отделен документ, подготвящ неговото издаване или дори, но най-късно в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане в съда- Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд. Целта на мотивите е да се разкрият съображенията, по които е издаден административния акт, което от една страна дава възможност на съда да упражни ефективен съдебен контрол върху законосъобразността на акта, а от друга осигурява на страните - адресати или заинтересовани от него своевременно да организират защитата си. По въпроса за мотивите на административните актове могат да се посочат още и т. 7 от Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 22.09.1976 г., както и т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите от Върховния административен съд по тълкувателно дело №

4/2002 г. В случая обаче е налице пълна липса на мотиви, която не е запълнена по никакъв начин с документите по преписката, изпратена на съда със съпр.пismo на ответника от 08.06.2020 г. Съдът сочи още, че е ирелевантно и дали ответникът- НС на НЗОК действа при условията на оперативна самостоятелност /както твърди процесуалният му представител в депозираните по делото писмени бележки/ или при условията на обвързана компетентност. И когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. По арг. от чл.59, ал.2, т.4 и чл.169 АПК законодателят не въвежда различни режими при различните форми на компетентност на органа. Въпреки предоставеното от закона право на действие при оперативна самостоятелност неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколко възможни законосъобразни решения, съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е основание за отмяната на акта. Актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона.

Осъществено отменително основание по чл.146, т.2, вр.чл.59, ал.2, т.4 АПК, препятства упражняването на съдебен контрол за законосъобразността на акта по същество-чл.46, т.4 и т.5 АПК и обуславя връщането на делото като преписка за ново произнасяне на органа при спазване на изискването за мотивираност на акта.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено за доказани им размер-общо 636.75 лева, от които 50 лева заплатена държавна такса и 586.85 лева /равностойни на 300 евро по курса на БНБ/ заплатено адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, вр.чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, АССГ, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕМЯ, по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], Решение №РД-НС-04-50/13.05.2020 г. на Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса, в частта му по т.38, с която на лечебното заведение-жалбоподател не се разрешава сключването на договор с НЗОК за болнична медицинска помощ за изпълнение на клинични пътеки по Приложение №17 и/или амбулаторни процедури по Приложение №18, и/или клинични процедури по Приложение №19 на Националния рамков договор за медицински дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020-2022 г.

ВРЪЩА делото като преписка на Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса за ново произнасяне при спазване на изискването за мотивираност на акта-чл.59, ал.2, т.4 АПК.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 636.75 лв. /шестстотин тридесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки/, разноски за първоинстанционното съдебно съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: